

Estimats, que Jesús em guardi les filles i els fills!

A mesura que transcorre l'any marià, mirem de fer més intensa la pregària pel proper Sínode dels Bisbes sobre la família. El Papa Francesc no cessa de demanar **una pregària plena d'amor per la família i per la vida. Una pregària que sap alegrar amb els que s'alegren i patir amb els que pateixen.(...) Així, sostinguda i animada per la gràcia de Déu, l'Església podrà ser encara més compromesa, i estarà encara més unida, en el testimoniatge de la veritat de l'amor de Déu i de la seva misericòrdia per les famílies de món, sense excepció, tant dins com fora del ramat** ¹.

La intercessió de la Verge és decisiva. Acudim a ella amb molta confiança, mentre preparem la festa del 16 de juliol. La memòria litúrgica de la Mare de Déu del Carme renova la invitació a redoblar les nostres peticions al Cel. Mitjançant aquesta advocació, l'Església ens encoratja a recórrer a aquella que, amb el seu auxili i les seves cures maternals, ens faci dignes d'arribar a la muntanya santa que és Crist ².

Sant Joan Pau II subratllava la necessitat absoluta de la catequesi en l'àmbit de la llar, especialment ara, quan en molts llocs «una legislació antireligiosa pretén fins i tot impedir l'educació en la fe, o on s'ha estès la incredulitat o ha penetrat el secularisme fins al punt de resultar pràcticament impossible una veritable creença religiosa» ³.

Tots ens trobem joiosament compromesos en aquesta tasca; amb la confiança posada en Déu i amb optimisme, sense deixar-nos influir per cap ambient advers ni per les dificultats objectives que puguin presentar-se. *La mà del Senyor no és pas tan dèbil que no pugui salvar, ni tan dura la seva oïda que no pugui sentir-hi* ⁴, ens diu el profeta Isaïes. *Déu és el de sempre. —Homes de fe, fan falta: i es renovaran els prodigis que llegim en la Santa Escriptura* ⁵.

---

¹ Papa Francesc, [Discurs en l'audiència general](#), 25-III-2015.

² *Missal Romà*, Memòria de la Mare de Déu del Carme, Col·lecta.

³ Sant Joan Pau II, Exhort. apost. Catechesi tradendae, 16-X-1979, n. 68.

⁴ *Is* 59, 1.

⁵ Sant Josepmaria, *Camí*, n. 586.

Aquesta tasca en el si de la llar correspon en primer lloc als pares. D'acord amb l'edat i les característiques de cada un dels fills, han d'ensenyar-los els significats profunds de la fe i la caritat de Jesucrist. «Mitjançant el testimoni de la seva vida, són els primers missatgers de l'Evangeli davant els fills. És més, resant amb els fills, dedicant-se amb ells a la lectura de la Paraula de Déu i introduint-los en la intimitat del Cos - eucarístic i eclesial- de Crist mitjançant la iniciació cristiana, arriben a ser plenament pares, és a dir, engendradors no només de la vida corporal, sinó també d'aquella que, mitjançant la renovació de l'Esperit, brolla de la Creu i Resurrecció de Crist»⁶.

Són innumbrables les manifestacions de gratitud a sant Josepmaria, arreu del món, per les seves paraules d'ànim als matrimonis, a les famílies. Amb una frase de la Sagrada Escripura deia: *Dicite iusto quoniam bene (cfr. Is 3, 10); esteu fent tot molt bé, perquè no heu portat els vostres fills al món com porten els animals els seus. Vosaltres sabeu que tenen ànima, i que hi ha una vida més enllà de la mort -una vida de felicitat eterna o de condemnaió eterna-, i desitgeu que els vostres fills siguin feliços aquí i allà. Que Déu us beneeixi!*⁷.

També als altres membres de la família, especialment als germans grans, als avis, etc., els pertoca l'especial responsabilitat d'ajudar al creixement en la fe i en la vida cristiana dels més joves. I, en qualsevol lloc on tractem d'implantar l'ambient de Natzaret, hem de comportar-nos de la mateixa manera, procurant –amb el testimoni de l'exemple i amb la paraula adequada– fer aquest servei fratern, que és el més important que podem prestar.

Tanmateix, no cal oblidar que en algunes famílies i en altres llocs on es té cura de la formació en la doctrina cristiana, de vegades penetren gèrmens que debiliten o fins i tot apaguen la fe dels creients. Amb sentit de responsabilitat, sense inquietuds ni decaïments, les mares i els pares han d'esmerçar-se en la joiosa obligació d'educadors en la fe. No n'hi ha prou en confiar els fills a una escola amb recte criteri doctrinal, ni acontentar-se amb què freqüentin llocs on se'ls ofereix formació catòlica d'acord amb l'edat de cadascú. Tot això constitueixen ajudes, ajudes estupendes; però la responsabilitat primera correspon sempre als pares.

Quan li demanaven sobre aquests punts, el nostre fundador solia aconsellar: *heu de defensar la fe dels vostres fills de dues maneres: primer, amb la vostra conducta cristiana, amb el vostre exemple. I després, amb la doctrina, procurant repassar el catecisme (...). I sense donar la llauna als vostres fills, els anireu formant en la bona doctrina. Així salvareu la seva fe*⁸.

Des de ben petits, els fills són testimonis d'allò que passa a la llar. De seguida perceben si els pares es comporten d'acord amb el que ensenyen, si se sacrifiquen amb alegria pels altres, si porten amb paciència i comprensió els defectes, si saben disculpar i perdonar i, quan arriba el cas, corregir de manera afable però clara. En definitiva,

---

⁶ Sant Joan Pau II, Exhort. apost. Familiaris consortio, 22-XI-1981, n. 39.

⁷ Sant Josepmaria, Notes d'una reunió familiar, 18-X-1972.

⁸ Ibid.

explicava el nostre fundador, *les coses que succeeixen a la llar influeixen per a bé o per a mal en les vostres criatures. Procureu donar-los bon exemple, procureu no amagar la vostra pietat, procureu ser nets en la vostra conducta: llavors aprendran, i seran la corona de la vostra maduresa i de la vostra vellesa. Sou per a ells com un llibre obert. Per això, heu de tenir vida interior, lluitar per ser bons cristians. Si no, és inútil la tasca que preteneu fer amb els vostres fills o amb els fills d'amics vostres*⁹.

Per donar vigor a aquesta primera i més gran responsabilitat, els pares i els altres educadors han d'esforçar-se personalment per aprofundir en els continguts de la fe, mitjançant l'estudi i la consulta als qui estan ben preparats, de manera que la llum de la doctrina il·lumini els seus enteniments i encengui els seus cors. Tot això es reflectirà en la seva conducta quotidiana, i llavors podran afirmar el que l'Esperit Sant posa en boca dels pares, quan els fills –per l'exemple i els consells dels seus progenitors– cerquen les sendes de Déu: *Fill meu, si el teu cor es fa savi, també el meu cor se n'alegra; tot jo ho celebraré quan parlaràs honradament*¹⁰.

Comentant aquestes paraules, el Papa Francesc afegeix: **No es podria expressar millor l'orgull i l'emoció d'un pare que reconeix haver transmès al fill allò que importa de veritat a la vida, és a dir, un cor savi. (...) Un pare sap bé com costa de transmetre aquesta herència: quanta proximitat, quanta dolçor i quanta fermesa. Però, quant consol i quanta recompensa hom rep quan els fills rendeixen honor a aquesta herència. És una alegria que recompensa tota fatiga, que supera tota incomprensió i guareix tota ferida**¹¹.

Tot i aquestes atencions, no és infreqüent –sobretot en alguns països– que l'entrada en l'adolescència o en la joventut vagi acompanyada per una aparent pèrdua de la fe. Més que d'abandó, sol tractar-se de tebiesa o deixadesa en la pràctica religiosa, que consideren una imposició exterior que contrasta amb l'ambient de l'escola, de la universitat, dels amics o amigues. La primera reacció d'uns pares o uns amics cristians consisteix sempre en pregar més per aquestes persones, tractar-les amb afecte, procurar comprendre-les. *Com que ets una mare cristiana* –comentava sant Josepmaria a una mare atribolada–, *has encertat la primera manera i la més eficaç: l'oració. Invoca la Mare de Déu, que entén molt les mares, perquè ella és Mare de Déu, Mare teva i dels teus fills, i Mare meva.*

*Després, mira de trobar bons amics per als fills (...). Les mares moltes vegades no us heu d'imposar perquè poden queixar-se que els lleveu la llibertat. En canvi, per mitjà d'aquests amics, a poc a poc aniran tornant (...). I, protegits per la teva oració, altres persones faran el bé als teus fills, perquè tornin a l'Església, amb amor*¹².

A més de pregar i demanar consell, de tractar de posar els fills o les filles en relació amb persones de la mateixa edat que puguin ajudar-los, sant Josepmaria

---

⁹ Sant Josepmaria, Notes d'una reunió familiar, 12-XI-1972.

¹⁰ *Prv* 23, 15-16.

¹¹ Papa Francesc, [Discurs en l'audiència general](#), 4-II-2015.

¹² Sant Josepmaria, Notes d'una reunió familiar, 22-X-1972.

aconsellava també parlar pacíficament i serena amb ells, més encara quan van creixent, de manera que siguin conscients dels deures com a fills de Déu. *Sense enutjar-vos, parleu serenament, sincerament, d'ànima a ànima. No amb tots junts, sinó un a un. La mare que parli amb les noies, encara que de vegades és millor que sigui a l'inrevés. Vosaltres en coneixeu bé la psicologia: cal tractar-los de manera desigual, per comportar-se segons justícia. Parleu, sigueu amics seus. Us entendran molt bé perquè en el seu cor està –batega encara viva– la vostra mateixa fe. Potser tenen, a sobre de tot, un munt d'aquesta porqueria que els han llençat des de fora. Que es confessin, i veureu que bé van*¹³.

El matí d'avui celebraré la Santa Missa a una església parroquial dedicada a sant Josepmaria, a Burgos. A aquesta ciutat va recomençar el nostre Pare la tasca apostòlica de l'Obra havent sortit de Madrid durant la Guerra Civil Espanyola. Encomanem diàriament els fruits espirituals a tot el món, els preparatius de l'expansió a noves terres i totes les activitats amb la joventut que es realitzen en gran nombre de països, al servei de l'Església i de les ànimes. Dins aquesta pregària per ells fiqueu també a les seves famílies.

I digueu a l'estimadíssim Álvaro que ens ajudi a ser molt fidels, cada dia més.

Amb tot afecte, us beneeix

el vostre Pare

+ Xavier

Burgos, 1 juliol 2015.

---

¹³ Sant Josepmaria, Notes d'una reunió familiar, 28-XI-1972.